

Ved Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) er modtaget et Andragende fra fhv. Sygeplejerske ved det militære Sygehus i Nyborg Nielsine Sørensen om en aarlig Understøttelse.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Arbejdstid.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Ovesen, Markvorsen, Jensen-Knudstrup, Rasmus Hansen, Byriel-Jensen, Stub, Jørgensen, Birck, Martin Olsen, Rørdam og Schmidt.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Valg af Borgmestre i Købstæderne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1895).

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Christian Rasmussen*): Da jeg paa min Gruppens Vegne forelagde det her omhandlede Lovforslag, udtalte jeg, at vi ikke vare blinde for, at det lider af Mangler, der bør rettes, men at vi alligevel havde forelagt det i den Skikkelse, det nu har, fordi det i den Form adskillige Gange tidligere har været forelagt her af det Parti, der sidder inde med Flertallet, og hvis Ledere nu beklæde Ministerpladserne, og er blevet vedtaget her i Tinget, hvorfor vi saa stole paa, at den ærede Indenrigsminister vil medvirke til at give det en saadan Form, at det maa kunne blive endelig Lov. Det er altsaa en gammel Bekendt her i Tinget, men det er ikke lykkedes at føre det gennem det andet Ting, trods det, at det maa kaldes en Retfærdighedshandling over for Købstæderne. Jeg vil udtale Haabet om, at den

ærede Minister vil sætte noget ind paa, gammelt Kommunalbestyrelsesmedlem som han er, at faa Landstinget til at indse, at dette Forslag bør gennemføres og det saa snart som muligt.

Jeg skal tillade mig ganske kort at give en Udsigt over den Behandling, det har faaet her tidligere. Første Gang, det kom frem, var i Samlingen 1882—83, og det havde da saa store Fædre som afdøde Monrad, C. Berg og flere andre af Venstres store Førere. Ved en senere Lejlighed var den nuværende Kultusminister og forhenværende Indenrigsminister selv Medforslagsstiller. Nu sidder Sønnen af C. Berg som Indenrigsminister, hvad der giver mig et ikke ringe Haab om, at Spørgsmaalet maa kunne løses nu.

Ved Forelæggelsen af Forslaget den 11. November 1882 udtalte Monrad, at han vilde haabe, at dette lille Lovforslag maatte faa en velvillig Modtagelse, selv om enkelte maatte se med Uvillie paa Forslagsstillerens Navne. Han mente, at naar Forslaget havde saa fine Forlovere som Grundlovens §§ 71 og 91, maatte det være let for Rigsdagens Medlemmer at slutte sig til det. Jeg skal tillade mig nu i 1905 at udtale det samme Haab om, at den Omstændighed, at enkelte Medlemmer maaske ville se med Uvillie paa Forslagsstillerens Navne, ikke maa træde hindrende i Vejen for, at denne Lov nu bliver gennemført.

Hvad var det nu for fine Forlovere, det Forslag, Biskop Monrad forelagde i 1882, havde? Det var altsaa Grundlovens §§ 71 og 91. Der bestemmes i § 71, at Retsplejen bliver at adskille fra Forvaltningen, med andre Ord Grundloven har her givet ogsaa Købstæderne et Løfte om, at de skulle faa Lov til at styre deres egne Sager uafhængig af Retsplejen, uafhængig af de Mænd, der skulle haandhæve Retsplejen her i Landet; Købstæderne skulle med andre Ord være selvstændige. Og i § 91 bestemmes, at Kommunernes Ret til under Statens Tilsyn selvstændig at styre deres Anliggender vil blive ordnet ved Lov. I Henhold til disse Løfteparagraffer er det, at vi nu, og jeg antager ogsaa Venstre tidligere, ere komne med det her foreliggende Forslag. Jeg kan fuldstændig slutte mig til det af Monrad udtalte Ønske om en velvillig Behandling deraf og om